

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΕΝΟΧΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Αριθμός απόφασης 11148 /2020

Γενικός αριθμός κατάθεσης αγωγής: 5716/26.03.2019

Ειδικός αριθμός κατάθεσης αγωγής: 4845/2019

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

(Τακτική Διαδικασία)

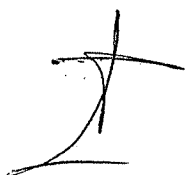
ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή, Σωτηρία Ψυράκη, Πρωτοδική, που ορίστηκε από την Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, και από τη Γραμματέα, Μελπομένη Τσιρίδου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ, δημόσια, στο ακροατήριό του τη 13^η Δεκεμβρίου του έτους 2019, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ: 1. ; χήρας Ι ;, κατοίκου ;, επί της οδού ;, αριθμός ; με Α.Φ.Μ. ;

2. ; του ; κατοίκου ; επί της οδού ; αριθμός ; με Α.Φ.Μ. ; και 3. ; η του ;, κατοίκου ;, επί της οδού ;, αριθμός ;, με Α.Φ.Μ. ;, οι οποίοι δεν παραστάθηκαν στο ακροατήριο, ενώ κατέθεσαν κοινές προτάσεις, υπογεγραμμένες από την πληρεξούσια δικηγόρο τους, Μεταξία - Ευαγγελία Ιωαννίδου του Κωνσταντίνου (ΑΜ/ΔΣ Θεσσαλονίκης: 4900), κάτοικο ;, επί της οδού Ι ;, αριθμός ; η οποία διορίστηκε νόμιμα, δυνάμει των από 20.06.2019 δικαστικών πληρεξουσιών, και προσκόμισε το με στοιχεία Α567710/2019 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης, και

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1. [redacted] του [redacted], κατοίκου [redacted], επί της οδού [redacted] αριθμός [redacted] με Α.Φ.Μ. [redacted] ο οποίος δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο, ενώ κατέθεσε προτάσεις, υπογεγραμμένες από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, Άγγελο Βρεττό του Γεωργίου (ΑΜ/ΔΣΑ: 8735), κάτοικο [redacted] επί της οδού [redacted] αριθμός [redacted] ο οποίος διορίστηκε, νόμιμα, δυνάμει της από 20.06.2019 εξουσιοδότησης, και προσκόμισε το με στοιχεία Π2120497/2019 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, 2. [redacted] η του [redacted] κατοίκου [redacted], επί της οδού [redacted] αριθμός [redacted] με Α.Φ.Μ. [redacted] ο οποίος δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο, ενώ κατέθεσε προτάσεις, υπογεγραμμένες από την πληρεξούσια δικηγόρο του, Μαρία Μαλικούτη του Σταύρου (ΑΜ/ΔΣΑ: 31630), κάτοικο [redacted], επί της οδού [redacted] αριθμός [redacted], η οποία διορίστηκε, νόμιμα, δυνάμει του από 27.06.2019 δικαστικού πληρεξουσίου, και προσκόμισε το με στοιχεία Π2122028/2019 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, 3. [redacted] του [redacted] κατοίκου [redacted] επί της οδού [redacted] αριθμός [redacted], με Α.Φ.Μ. [redacted] ο οποίος δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο, ενώ κατέθεσε προτάσεις, υπογεγραμμένες από την πληρεξούσια δικηγόρο του, Κωνσταντία Μαμούρα του Γεωργίου (ΑΜ/ΔΣΑ: 37754), κάτοικο [redacted] επί της οδού [redacted] αριθμός [redacted], η οποία διορίστηκε, νόμιμα, δυνάμει της από 25.06.2019 εξουσιοδότησης, και προσκόμισε το με στοιχεία Α567409/2019 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, 4. [redacted] του [redacted] κατοίκου [redacted] ης, επί της οδού [redacted] αριθμός [redacted], με Α.Φ.Μ. [redacted] ο οποίος δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο, ενώ κατέθεσε προτάσεις, υπογεγραμμένες από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, [redacted] του [redacted] (ΑΜ/ΔΣ Θεσσαλονίκης: 3770), ο οποίος διορίστηκε, νόμιμα, δυνάμει του από 18.11.2020 πληρεξουσίου, και προσκόμισε το με στοιχεία Α566706/2019 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης, 5. α. [redacted] του [redacted] χήρας [redacted] του [redacted] με Α.Φ.Μ. [redacted], β. [redacted]

2^ο φύλλο της με αριθμό 11148 /2020 απόφασης

του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης

(Τακτική Διαδικασία)

ο του [ ] , με Α.Φ.Μ. [ ] και γ. [ ]
ο του [ ] , με Α.Φ.Μ. [ ] απάντων κατοίκων
Γ [ ] επί της οδού [ ] αριθμός [ ] υπό την ιδιότητά τους ως εξ
αδιαθέτου κληρονόμων του, αρχικά, εναγόμενου και ήδη αποβιώσαντα,
ο του [ ] , οι οποίοι δεν παραστάθηκαν στο ακροατήριο, ενώ
κατέθεσαν κοινές προτάσεις, υπογεγραμμένες από την πληρεξούσια δικηγόρο τους,
Κωνσταντίνα Μαράτου (ΑΜ/ΔΣΑ: 38304), κάτοικο [ ] επί της οδού
[ ] , αριθμός [ ] η οποία διορίσθηκε, νόμιμα, δυνάμει των από 28.06.2019
δικαστικών πληρεξουσιών, και προσκόμισε το με στοιχεία Π2127153/2019 γραμμάτιο
προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, 6.
[ ] του [ ] κατοίκου [ ] , επί της οδού
Δελφών, αριθμός [ ] με Α.Φ.Μ. [ ] ο οποίος δεν παραστάθηκε στο
ακροατήριο, ενώ κατέθεσε προτάσεις, υπογεγραμμένες από τον πληρεξούσιο
δικηγόρο του, Παναγιώτη Μανόπουλο του Ελευθερίου (ΑΜ/ΔΣ Θεσσαλονίκης:
3736), κάτοικο [ ] , ο οποίος διορίσθηκε, νόμιμα, δυνάμει του από
16.11.2020 πληρεξουσιού, και προσκόμισε το με στοιχεία Α566699/2019 γραμμάτιο
προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης, 7.
[ ] του [ ] ο, κατοίκου [ ] επί της οδού
[ ] , αριθμός [ ] με Α.Φ.Μ. [ ] ο οποίος δεν παραστάθηκε στο
ακροατήριο, ενώ κατέθεσε προτάσεις, υπογεγραμμένες από την πληρεξούσια
δικηγόρο του Ασημίνα Μαγγόλα (ΑΜ/ΔΣ Θεσσαλονίκης: 3671), κάτοικο
Θεσσαλονίκης, επί της οδού Σαλαμίνας, αριθμός 10, η οποία διορίσθηκε, νόμιμα,
δυνάμει του από 26.06.2019 δικαστικού πληρεξουσιού και προσκόμισε το με στοιχεία
Α742905/2020 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δικηγορικού
Συλλόγου Θεσσαλονίκης, 8. [ ] του [ ] , κατοίκου
[ ] , επί της λεωφόρου [ ] , αριθμός [ ] με Α.Φ.Μ. [ ] ο οποίος
δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο, ενώ κατέθεσε προτάσεις, υπογεγραμμένες από τον
πληρεξούσιο δικηγόρο του, Γεώργιο Παλάζη του Χρυσάφη (ΑΜ/ΔΣΑ: 32422),

κάτοικο Αθηνών, επί της οδού Κρισήλα, αριθμός 37, ο οποίος διορίσθηκε, νόμιμα, δυνάμει του από 27.06.2019 δικαστικού πληρεξουσίου, και προσκόμισε το με στοιχεία Α571437/2019 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, και 9. του ου, κατοίκου

επί της οδού , αριθμός με Α.Φ.Μ. ο οποίος δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο, ενώ κατέθεσε προτάσεις, υπογεγραμμένες από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, Γεώργιο Παλάζη του Χρυσάφη (ΑΜ/ΔΣΑ: 32422), κάτοικο Αθηνών, επί της οδού Κρισήλα, αριθμός 37, ο οποίος διορίσθηκε, νόμιμα, δυνάμει του από 27.06.2019 δικαστικού πληρεξουσίου, και προσκόμισε το με στοιχεία Α571439/2019 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών.

Οι ενάγοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 18.03.2019 και με γενικό αριθμό κατάθεσης 5716/26.03.2019 (ειδικός αριθμός κατάθεσης: 4845/2019) αγωγή τους κατά των εναγομένων, δικάσιμος για τη συζήτηση της οποίας ορίσθηκε, μετά το πέρας των τασσόμενων με τις διατάξεις των άρθρων 237 παρ. 1 και 2 και 238 ΚΠολΔ προθεσμιών, δυνάμει της από 31.10.2019 πράξης ορισμού δικαστή και συζήτησης της Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, η αναφερόμενη στην αρχή της απόφασης αυτής και εγγράφηκε στο πινάκιο Α, με αριθμό 2.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Από τις διατάξεις των άρθρων 286 περ. α, 287 παρ. 1 και 290 ΚΠολΔ προκύπτει ότι λόγο διακοπής της δίκης αποτελεί και ο θάνατος διαδίκου, ο οποίος, όμως, πρέπει να γνωστοποιηθεί στον αντίδικο του αποβιώσαντος από πρόσωπο που δικαιούται να επαναλάβει τη δίκη ή από τον πληρεξούσιο ή τον νόμιμο αντιπρόσωπο του αποβιώσαντος, η δε γνωστοποίηση μπορεί να γίνει με επίδοση δικογράφου ή με τις προτάσεις ή με προφορική δήλωση στο ακροατήριο ή εκτός του ακροατηρίου, κατά την επιχείρηση διαδικαστικής πράξης. Περαιτέρω, η δίκη που έχει διακοπεί μπορεί να επαναληφθεί, εκούσια, με ρητή ή σιωπηρή δήλωση εκείνου, υπέρ του οποίου

3ο φύλλο της με αριθμό 11148 /2020 απόφασης

του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης

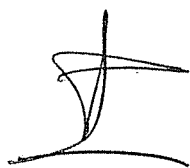
(Τακτική Διαδικασία)

επήλθε η διακοπή, ακόμη και ταυτόχρονα με τη δήλωση διακοπής, οπότε επέρχεται άμεση επανάληψη της δίκης. Επιπρόσθετα, από τον συνδυασμό των ίδιων διατάξεων με εκείνες των άρθρων 62, 73, 242 παρ. 1 και 313 του ΚΠολΔ συνάγεται ότι το αποτέλεσμα της διακοπής και της επανάληψης της δίκης επέρχεται, εφόσον τόσο το διακοπτικό γεγονός όσο και η γνωστοποίησή του επισυμβούν, το βραδύτερο, μέχρι την προφορική συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, διότι, μετά το πέρας αυτής και μέχρι την έκδοση της απόφασης, δεν υπάρχει στάδιο διακοπής της δίκης και η απόφαση εκδίδεται, έγκυρα, στο όνομα των αρχικών διαδικών (ΑΠ 1187/2012, ΑΠ 160/2009, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Στην προκειμένη περίπτωση, οι ..... α του ..... ς του ..... ,1 ..... ίου και ..... ς του ..... , με σχετική δήλωση, περιεχόμενη στις, νομότυπα και εμπρόθεσμα, κατατεθείσες προτάσεις τους, δήλωσαν προς τους αντιδίκους τους ότι ο πέμπτος των εναγομένων, ... ; του ..... , σύζυγος της πρώτης και πατέρας των δευτέρου και τρίτου των προαναφερόμενων, αποβίωσε τη 13^η Μαΐου του έτους 2019, καταλίποντας τους ανωτέρω μόνους εξ αδιαθέτου κληρονόμους του συνόλου της κληρονομιαίας περιουσίας του, συνεπεία δε του γεγονότος ότι, κατά τον χρόνο κατάθεσης των προτάσεών τους, δεν έχει εισέτι παρέλθει η τασσόμενη εκ του νόμου προθεσμία αποποίησης του κληρονομικού τους δικαιώματος, ζητούν τη βίαιη διακοπή της δίκης ως προς τον εκλιπόντα πέμπτο εναγόμενο. Πράγματι, ο πέμπτος εναγόμενος, ... ο, αποβίωσε τη 13^η Μαΐου του έτους 2019 (όπως αποδεικνύεται από την επικαλούμενη και προσκομιζόμενη σε απόσπασμα από τους γνωστοποιούντες, ως άνω, το διακοπτικό της δίκης γεγονός με αριθμό 147/3/2019 ληξιαρχική πράξη θανάτου, συνταχθείσα από τον Ληξιαρχο του Δήμου Πατρέων Αχαΐας), δηλαδή σε χρόνο μεταγενέστερο της ολοκλήρωσης της άσκησης της ένδικης αγωγής, η επίδοση της οποίας προς τον εν λόγω αποβιώσαντα διάδικο πραγματοποιήθηκε τη 15^η Απριλίου του έτους 2019 (όπως αποδεικνύεται από την επικαλούμενη και προσκομιζόμενη από τους ενάγοντες με στοιχεία 2608B/15.04.2019 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Πειραιά,

με έδρα στο Πρωτοδικείο Αθηνών, Άννας Δρουγκίδου), καταλίποντας μόνους εξ
αδιαθέτου κληρονόμους του τους _____ και του _____ υ, σύζυγό του,
_____ του _____ τέκνο του, και _____ του

_____, τέκνο του (όπως αποδεικνύεται από το επικαλούμενο και προσκομιζόμενο
από τους προαναφερόμενους με αριθμό πρωτοκόλλου 33512/29.05.2019
πιστοποιητικό πλησιέστερων συγγενών, εκδοθέν από την Προϊσταμένη του Τμήματος
Δημοτική Κατάστασης του Δήμου Πατρέων Αχαΐας). Ακολούθως, δοθέντος ότι
αποδεικνύεται η συντέλεση διακοπτικού της ήδη ανοιγείσας μεταξύ των εναγόντων
και του πέμπτου εναγομένου δίκης γεγονότος και δη ο θάνατος του τελευταίου, το δε
γεγονός αυτό γνωστοποιείται, νόμιμα, στους επιτιθέμενους διαδίκους από τα
δικαιώμενα να συνεχίσουν τη δίκη πρόσωπα και δη από τους εξ αδιαθέτου
κληρονόμους του αποβιώσαντος αρχικού διαδίκου, δίχως οι τελευταίοι να
προβαίνουν σε σχετική δήλωση συνέχισής της, αντίθετα επικαλούμενοι ότι δεν έχει
παρέλθει η, εκ του νόμου, τασσόμενη προθεσμία αποποίησης του κληρονομικού τους
δικαιώματος, πρέπει η μεταξύ των εναγόντων και του πέμπτου εναγομένη δίκη να
διακοπεί, σύμφωνα και με τα, εκτενώς, αναφερόμενα στις προηγηθείσες νομικές
σκέψεις και κατά τα, ειδικότερα, διαλαμβανόμενα στο διατακτικό της απόφασης
αυτής, χωρίς το ανωτέρω γεγονός να επηρεάζει την πρόοδο της δίκης μεταξύ των
λοιπών διαδίκων, δεδομένου ότι πρόκειται περίπτωση απλής ομοδικίας.

Από τις διατάξεις των άρθρων 298, 299, 330 εδ. β', 914 και 932 ΑΚ προκύπτει,
ότι η αδικοπρακτική ευθύνη προς αποζημίωση ή (και) προς ικανοποίηση της ηθικής
βλάβης ή της ψυχικής οδύνης προϋποθέτει συμπεριφορά παράνομη και υπαίτια,
επέλευση περιουσιακής ζημίας ή (και) ηθικής βλάβης και ύπαρξη αιτιώδους
συνδέσμου μεταξύ της συμπεριφοράς του δράστη και της, περιουσιακού ή μη
χαρακτήρα, ζημίας. Παράνομη είναι η συμπεριφορά που αντίκειται σε
απαγορευτικό ή επιτακτικό κανόνα δικαίου, ο οποίος απονέμει δικαίωμα ή
προστατεύει συγκεκριμένο συμφέρον του ζημιωθέντος, μπορεί δε η συμπεριφορά
αυτή να συνίσταται σε θετική ενέργεια ή σε παράλειψη ορισμένης ενέργειας. Για την
κατάφαση της παρανομίας, δεν απαιτείται παράβαση συγκεκριμένου κανόνα
δικαίου, αλλά αρκεί η αντίθεση της συμπεριφοράς στο γενικότερο πνεύμα του

4ο φύλλο της με αριθμό 11148 /2020 απόφασης

του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης

(Τακτική Διαδικασία)

δικαίου ή στις επιταγές της έννομης τάξης (ΑΠ 1347/2017, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εάν η διάταξη έχει τεθεί, αποκλειστικά, για την προστασία του γενικού συμφέροντος ή ατομικού συμφέροντος τρίτων, πλην του ζημιωθέντος, δεν γεννά δικαίωμα αποζημίωσης του τελευταίου, αφού ο νομοθέτης δεν σκόπευε να προστατεύσει το ατομικό συμφέρον εκείνου (ΑΠ 1485/2010, 1257/2005, 903/2003 ΤΝΠ ΔΣΑ). Ειδικότερα, όπως προκύπτει από τις διατάξεις των άρθρων 914, 928 εδ. β', 929 εδ. β', 297 και 298 ΑΚ, σε περίπτωση αδικοπραξίας, αξίωση για αποζημίωση έχει μόνο ο ζημιωθείς, αμέσως, από την πράξη, όχι δε και ο εμμέσως ζημιωθείς τρίτος (ΟΛΑΠ 18/2004, ΑΠ 413/2020, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), εκτός αν η συμπεριφορά του αδικοπρακτούντος, αυτοτελώς θεωρούμενη, συνιστά, και ως προς τον τρίτο, είτε αδικοπραξία είτε αυτοτελή λόγο υποχρέωσης για αποζημίωση. Εξάλλου, από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 18, 22, 22β του ν. 2190/1920 (ως ίσχυαν, κατά τον κρίσιμο, εν προκειμένω, χρόνο), 31, 32 ΕμπΝ, 68, 714, 297, 298 ΑΚ προκύπτει, ότι τα μέλη διοικητικού συμβουλίου ανώνυμης εταιρίας ευθύνονται έναντι του νομικού αυτού προσώπου, για τη ζημία που, από πταίσμα τους, προξένησαν στην εταιρία, η ευθύνη τους δε αυτή υφίσταται και κατά τις διατάξεις των άρθρων 914, 919 ΑΚ, όταν η ζημιογόνος πράξη τους, στρεφόμενη κατά της εταιρίας, αποτελεί και αδικοπραξία, με την έννοια των διατάξεων των εν λόγω άρθρων. Στην περίπτωση αυτή, όταν, δηλαδή, η ζημιογόνος πράξη που αποτελεί και αδικοπραξία στρέφεται κατά του νομικού προσώπου της εταιρίας, την αξίωση προς αποζημίωση έχει το, αμέσως, ζημιωθέν νομικό τούτο πρόσωπο της εταιρίας, νομιμοποιούμενο να εγείρει την οικεία αγωγή κατά των μελών της διοίκησης. Οι τρίτοι, όπως οι δανειστές της εταιρείας, οι οποίοι, τυχόν, υφίστανται έμμεση ζημία που μπορεί να συνιστάται στη μείωση της οικονομικής επάρκειας του νομικού προσώπου και της ικανότητάς του να ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις του, δεν έχουν, παράλληλα, αξίωση αποζημίωσης για τη ζημία τους αυτή, διότι δεν είναι οι αμέσως από την αδικοπραξία ζημιωθέντες. Ωστόσο, κατά λογική ακολουθία των προεκτεθέντων, αξίωση αποζημίωσης των τρίτων - δανειστών της εταιρείας κατά των μελών της διοίκησης της εταιρίας,

δύνανται να θεμελιωθεί, κατά τις κοινές διατάξεις, όταν η ζημιογόνος πράξη των τελευταίων (μελών της διοίκησης), αυτοτελώς θεωρούμενη, συνιστά, συγχρόνως, αδικοπραξία και ως προς αυτούς (τρίτους), από την οποία απορρέει άμεση και αυτοτελής υποχρέωση προς αποζημίωση (ΑΠ 413/2020, ΑΠ 1298/2006, σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Κατόπιν τούτων, όταν η διαχείριση των μελών του διοικητικού συμβουλίου ανώνυμης εταιρείας είναι ζημιογόνα, ζημιώνεται, άμεσα, η εταιρία και έμμεσα οι μέτοχοι ή δανειστές της εταιρείας, εφόσον, έτσι, μειώνεται το ενεργητικό ή αυξάνεται το παθητικό του νομικού προσώπου και επηρεάζεται η ικανότητά του να ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις του. Επομένως, από τις προαναφερόμενες διατάξεις συνάγεται ότι δεν δημιουργείται ευθύνη των μελών της διοίκησης έναντι των κατ' ιδίαν μετόχων ή και των τρίτων και, συνακόλουθα, δεν παρέχεται στους τελευταίους δικαίωμα άσκησης ατομικής αγωγής, για την αποκατάσταση της έμμεσης ζημίας τους, η οποία αποκαθίσταται, σύμφωνα με τα προαναφερθέντα, μόνο μέσω του νομικού προσώπου της εταιρίας, με την έγερση της εταιρικής αγωγής (άρθρο 22β Ν. 2190/1920), η οποία ασκείται, σε κάθε περίπτωση, στο όνομα και για λογαριασμό της εταιρίας και η οποία αποσκοπεί στην άσκηση ελέγχου στο διοικητικό συμβούλιο και τίθεται, κατά κύριο λόγο, για την προστασία της εταιρίας έναντι κακοδιαχείρισης από τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, διασφαλίζοντας την καλή πορεία της εταιρίας και προστατεύοντας από την έμμεση ζημία που, ενδεχομένως, θα υποστούν τόσο τους μετόχους της όσο και τους δανειστές της (ΟΛΑΠ 5/2015, ΑΠ 1483/2010 ΔΕΕ 2011.569, ΑΠ 1888/2005 ΔΕΕ 2006.392, ΑΠ 725/2004 ΕΛΛΔνη 45.1519, ΑΠ 1405/1998 ΔΕΕ 1998.972, ΑΠ 1977/1995 ΕΛΛΔνη 36.1641, ΑΠ 1074/1995 ΕΛΛΔνη 36.1642, ΕφΑθ 2337/2018, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Επιπλέον, κατά τη διάταξη του άρθρου 919 ΑΚ, όποιος, με πρόθεση, ζημίωσε άλλον, κατά τρόπο αντίθετο προς τα χρηστά ήθη, έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει. Από τη διάταξη αυτή, η οποία είναι ειδική και συμπληρώνει εκείνη του άρθρου 914 ΑΚ, αφού επεκτείνει την αδικοπρακτική ευθύνη και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, ευθέως, δεν προσβλήθηκε ορισμένο δικαίωμα ή προστατευόμενο συμφέρον, σαφώς, προκύπτει ότι προϋποθέσεις εφαρμογής της είναι: 1) Συμπεριφορά του δράστη (πράξη ή παράλειψη) αντικείμενη στα χρηστά ήθη, τέτοια δε συμπεριφορά υπάρχει όταν, κατ' αντικειμενική κρίση,

5^ο φύλλο της με αριθμό 11148 /2020 απόφασης

του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης

(Τακτική Διαδικασία)

σύμφωνα με τις αντιλήψεις του, χρηστός και εμφρόνως, σκεπτόμενου κοινωνικού ανθρώπου, η συμπεριφορά του δράστη αντίκειται στην κοινωνική ηθική και στις θεμελιώδεις αρχές του δικαίου, πάνω στις οποίες στηρίζεται το θετικό δίκαιο. 2) Η συμπεριφορά να συνοδεύεται από πρόθεση, έστω και με τη μορφή του ενδεχόμενου δόλου, πρόκλησης ζημίας, δηλαδή δεν είναι απαραίτητο ο δράστης να προέβη στη ζημιογόνο πράξη ή παράλειψη με μόνο σκοπό τη ζημιά του άλλου, αλλά αρκεί να γνώριζε ότι με τη συμπεριφορά του αυτή ήταν δυνατή η επέλευση ζημιάς στον άλλο και παρά ταύτα δεν θέλησε να αποστεί από αυτήν. 3) Η πρόκληση, όντως ζημιάς σε άλλον. 4) Η ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της συμπεριφοράς του δράστη και της ζημιάς. Υπάρχει δε αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της πράξης ή της παράλειψης του δράστη και της ζημιάς η οποία επήλθε στον άλλο, όταν η πράξη ή η παράλειψη, από μόνη της, ήταν ικανή και μπορούσε, αντικειμενικά λαμβανόμενη, κατά τη συνηθισμένη πορεία των πραγμάτων, να επιφέρει το επιζήμιο αποτέλεσμα (ΑΠ 1347/2017, ΑΠ 1354/2015, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Στην προκειμένη περίπτωση, οι ενάγοντες, με την υπό κρίση αγωγή τους, ιστορούν ότι τη 12^η Ιουλίου του έτους 2017 αποβίωσε ο Σ, σύζυγος
της πρώτης και πατέρας των δεύτερης και τρίτου εξ αυτών, καταλίποντας μόνους εξ
αδιαθέτου κληρονόμους του τους ίδιους και δη κατά 2/8 την πρώτη εξ αυτών και
κατά 3/8 έκαστο των δεύτερης και τρίτου εξ αυτών. Ότι, δυνάμει της με αριθμό
5670/22.04.1998 πράξης σύστασης ανώνυμης εταιρείας και τις αναφερόμενες στο
αγωγικό δικόγραφο διορθωτικές πράξεις αυτής, ιδρύθηκε η ανώνυμη εταιρεία, με
την επωνυμία «ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΠΑΡΟΧΗΣ ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ», με έδρα στην και σκοπό την
παροχή χρηματιστηριακών, επενδυτικών και συναφών υπηρεσιών, το κεφάλαιο της
οποίας ανήλθε στο ποσό των 1.281.000.000 δραχμών, διαιρούμενο σε 128.100 κοινές
ονομαστικές μετοχές, ονομαστικής αξίας 10.000 ευρώ εκάστης. Ότι ο τρίτος εξ αυτών
συμμετέχει στο κεφάλαιο της ως άνω εταιρείας, με ποσοστό συμμετοχής 6.8918%,
κατέχοντας 12.500 κοινές ονομαστικές μετοχές. Ότι, ακολούθως, το μετοχικό

κεφάλαιο της εταιρείας αυξήθηκε, ανερχόμενο στο ποσό των 5.325.170 ευρώ, κατόπιν δε των ανωτέρω, δια της από 25.06.2008 απόφασης της τακτικής γενικής συνέλευσης των εταίρων της εταιρείας, εγκρίθηκε η έκδοση κοινού, μη μετατρέψιμου, ομολογιακού δανείου, διάρκειας έως τρία έτη και μέχρι του ποσού των 5.000.000 ευρώ, με ετήσιο επιτόκιο 6,5%, χορηγήθηκε άδεια για την απόκτηση ομολογιών έκδοσης της εταιρείας στα μέλη του διοικητικού της συμβουλίου, καθώς και στις συζύγους και συγγενείς αυτών εξ αίματος ή εξ αγχιστείας έως τον τρίτο βαθμό, αλλά και σε νομικά πρόσωπα, ελεγχόμενα από τους προαναφερόμενους και εξουσιοδοτήθηκε το διοικητικό συμβούλιο της εταιρείας να υλοποιήσει την απόφαση και να εξειδικεύσει τους όρους του δανείου. Ότι, κατόπιν των ανωτέρω, ο τρίτος εναγόμενος, με τον οποίο ο ..... διατηρούσε στενές φιλικές σχέσεις, πρότεινε στον τελευταίο να συμμετάσχει στην κάλυψη του ομολογιακού δανείου, πρόταση την οποία και αποδέχθηκε. Ότι, πιο συγκεκριμένα, δυνάμει του με αριθμό 196/11.02.2009 πρακτικού συνεδρίασης του διοικητικού συμβουλίου της εταιρείας, μέλη του οποίου διατελούσαν τότε οι 1^{ος}, 2^{ος}, 4^{ος} και 5^{ος} των εναγομένων, αποφάσισαν την έκδοση νέου ομολογιακού δανείου, ύψους 200.000 ευρώ, τριετούς διάρκειας, με ημερομηνία λήξης την 31^η Δεκεμβρίου του έτους 2011, με καθαρό επιτόκιο 6,5%, ετησίως, και απόδοση τόκων ανά τρίμηνο, το οποίο καλύφθηκε, εξ ολοκλήρου, από τον δικαιοπάροχό τους, δοθέντος ότι τη 13^η Φεβρουαρίου του έτους 2009 κατέβαλε το σύνολο του ποσού και παρέλαβε δύο ομολογίες, με αύξοντες αριθμούς 001 και 002, αξίας 100.000 ευρώ εκάστη, υπογεγραμμένες από τους πρώτο και δεύτερο των εναγομένων υπό την ιδιότητά τους ως νόμιμων εκπροσώπων της εταιρείας. Ότι, στη συνέχεια, κατόπιν νεότερης πρότασης εκ μέρους του τρίτου των εναγομένων, ο οποίος έφερε τότε την ιδιότητα του αντιπροέδρου του εν λόγω νομικού προσώπου, πρόταση η οποία έγινε δεκτή από τον δικαιοπάροχό τους, ο τελευταίος προέβη στην κάλυψη και νέου ομολογιακού δανείου, ύψους 100.000 ευρώ, τριετούς διάρκειας, με λήξη την 31^η Δεκεμβρίου του έτους 2013, επιτόκιο 6,5%, ετησίως, και απόδοση των τόκων ανά τρίμηνο, καταβάλλοντας, για την ανωτέρω αιτία, τη 17^η Φεβρουαρίου του έτους 2010, το σύνολο του ανωτέρω ποσού, και λαμβάνοντας τις με αριθμούς 001 και 002 ομολογίες, ποσού 50.00 ευρώ εκάστη, οι

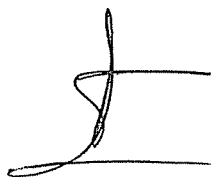
6^ο φύλλο της με αριθμό 11148 /2020 απόφασης

του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης

(Τακτική Διαδικασία)

οποίες φέρουν τις υπογραφές των 1^{ου} και 4^{ου} των εναγομένων. Ότι, μετά την 31^η Δεκεμβρίου του έτους 2011 και την 31^η Δεκεμβρίου του έτους 2013, δηλαδή μετά την πάροδο της ορισθείσα ημερομηνίας λήξης των ομολογιακών δανείων, ο εναγόμενος επικοινωνήσε, τηλεφωνικά, με τον τρίτο των εναγομένων, αλλά και με τον πρώτο των εναγομένων, ο οποίος διατελούσε πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της εταιρείας, διαμαρτυρόμενος για την καθυστέρηση εξόφλησης των δανείων. Ότι, μετά τον θάνατο του εναγομένου, οι ίδιοι, έχοντας, πλέον, στην κατοχή τους τις ομολογίες, ως εξ αδιαθέτου κληρονόμοι του ομολογιούχου, συνέχισαν τις οχλήσεις, για την εξόφληση των ομολογιακών δανείων, χωρίς, ωστόσο, αποτέλεσμα, με συνέπεια το ανωτέρω ποσό να τους οφείλεται μέχρι σήμερα. Ότι δια της από 05.10.2018 εξώδικης δήλωσής τους, την οποία απηύθυναν στους εναγομένους, διαμαρτυρήθηκαν για τη συμπεριφορά τους και τους κάλεσαν να τους καταβάλουν το ποσό των ομολογιακών δανείων, κατά τον λόγο της εξ αδιαθέτου κληρονομικής μερίδας ενός εκάστου εξ αυτών και δη το ποσό των 75.000 ευρώ στην πρώτη εξ αυτών, και το ποσό των 112,500 ευρώ σε έναν έκαστο των δεύτερης και τρίτου εξ αυτών. Ότι, κατόπιν διενεργηθέντος ελέγχου από την Επιτροπή της Κεφαλαιαγοράς, δια της με αριθμό 1503/11.12.2017 απόφασής της, ανακλήθηκε, προσωρινά, η άδεια της χρηματιστηριακής εταιρείας και ορίσθηκε προσωρινός επίτροπος, ενώ με τη με αριθμό 84/806/16.01.2018 απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της ανωτέρω αρχής, νόμιμα καταχωρισθείσας στο ΓΕΜΗ ανακλήθηκε η άδεια της ως άνω εταιρείας, διότι είχε υποπέσει σε σοβαρές και επανειλημμένες παραβάσεις των διατάξεων της νομοθεσίας για την κεφαλαιαγορά, έκτοτε δε τελεί σε καθεστώς ειδικής εκκαθάρισης. Ότι στα διοικητικά συμβούλια της χρηματιστηριακής εταιρείας που συγκροτήθηκαν με το από την 01^η Δεκεμβρίου του έτους 2008 πρακτικό μέχρι το διοικητικό συμβούλιο που συγκροτήθηκε με το από 26.06.2015 πρακτικό, συμμετείχαν ως νόμιμοι εκπρόσωποι της εταιρείας οι πρώτος, δεύτερος και τρίτος των αντιδίκων τους, οι οποίοι είχαν δικαίωμα εκπροσώπησης και δέσμευσης της εταιρείας και στους οποίους ανατέθηκαν όλες οι εξουσίες, αρμοδιότητες και

δικαιώματα, δυνάμενοι να δεσμεύουν, έγκυρα, την εταιρεία, ανεξαρτήτως ποσού, ενεργούντες είτε από κοινού είτε χωριστά ο καθένας, ενώ οι λοιποί των αντιδίκων τους συμμετείχαν στα διοικητικά συμβούλια της εταιρείας ως μέλη, κατά τα, ειδικότερα, εκτιθέμενα στην αγωγή, χωρίς δικαίωμα εκπροσώπησης αυτής. Ότι, το έτος 2008 η χρηματοπιστηριακή εταιρεία εξέδωσε ομολογιακό δάνειο, τριετούς διάρκειας, δηλαδή έως την 31^η Δεκεμβρίου του έτους 2011, το οποίο καλύφθηκε μέχρι του ποσού των 1.240.000 ευρώ, εκ του οποίου ποσό 700.000 ευρώ καλύφθηκε από συγγενικά πρόσωπα των μελών του διοικητικού της συμβουλίου και δη των 1^{ου}, 2^{ου}, 4^{ου} και 5^{ου} των εναγομένων. Ότι από τον δημοσιευμένο ισολογισμό της εταιρείας, για την εταιρική χρήση 2009, προκύπτει ότι η οφειλή από το προαναφερόμενο ομολογιακό δάνειο μειώθηκε στο ποσό των 40.000 ευρώ, δηλαδή οι πρώτοι έξι των αντιδίκων τους, οι οποίοι τότε στελέχωναν το διοικητικό συμβούλιο της εταιρείας, αποφάσισαν την καταβολή του ποσού 660.000 ευρώ σε συγγενικά πρόσωπα κάποιων εξ αυτών, εξοφλώντας το, πρόωρα και δη δύο περίπου έτη πριν την ημερομηνία λήξης του ομολογιακού δανείου. Ότι, κατά την ίδια ως άνω εταιρική χρήση (2009), ο δικαιοπάροχός τους κατέβαλε το ποσό των 200.000 ευρώ για την κάλυψη του πρώτου ομολογιακού δανείου, δοθέντος δε ότι η εταιρική χρήση έκλεισε με ζημίες ποσού 1.350.782,86 ευρώ, καταδεικνύεται ότι την έκδοση του επίδικου ομολογιακού δανείου τα προαναφερόμενα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της εταιρείας αποφάσισαν με σκοπό την πρόωρη εξυπηρέτηση του δανείου που είχε συνάψει η εταιρεία με τα συγγενικά πρόσωπα των μελών της διοίκησής της. Ότι, ομοίως, κατά την εταιρική χρήση του έτους 2010 έλαβε χώρα πρόωρη εξόφληση ομολογιακού δανείου που είχε καλυφθεί από μέλη της τότε διοίκησης του νομικού προσώπου και δη οι τελευταίοι εισέπραξαν, πριν τη λήξη του ομολογιακού δανείου, ως ομολογιούχοι δανειστές το ποσό των 348.000 ευρώ, ενώ, κατά το ίδιο χρονικό διάστημα, ο δικαιοπάροχός τους κατέβαλε το ποσό των 100.000 ευρώ, για την κάλυψη του έτερου ομολογιακού δανείου, δοθέντος δε ότι η εταιρική χρήση έκλεισε με ζημίες ποσού 40.139,15 ευρώ, καταδεικνύεται ότι την έκδοση του του δεύτερου επίδικου ομολογιακού δανείου τα προαναφερόμενα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της εταιρείας (1^{ος}, 2^{ος}, 4^{ος}, 5^{ος} και 6^{ος} των εναγομένων) αποφάσισαν, με σκοπό την πρόωρη εξυπηρέτηση του

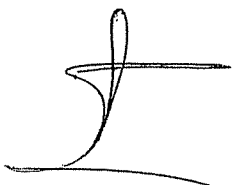
7^ο φύλλο της με αριθμό 11148 /2020 απόφασης

του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης

(Τακτική Διαδικασία)

ομολογιακού δανείου, το οποίο είχε συνάψει η εταιρεία με τους ίδιους. Ότι, κατά την εταιρική χρήση του έτους 2011 οι υποχρεώσεις της εταιρείας από το ομολογιακό δάνειο που είχε συνάψει με τα μέλη της διοίκησης της μειώθηκαν από το ποσό των 900.000 ευρώ στο ποσό των 100.211,12 ευρώ, δηλαδή οι 1^{ος}, 2^{ος} 3^{ος} (μέχρι την 29^η Μαρτίου του έτους 2011), 4^{ος} και 5^{ος} και έκτος των εναγομένων αποφάσισαν την καταβολή σε μέλη της διοίκησης που έφεραν την ιδιότητα του ομολογιούχου δανειστή του ποσού των 799.788,88 ευρώ, απόφαση την οποία έλαβαν, ενώ γνώριζαν ότι, κατά το τέλος της εταιρικής χρήσης του έτους 2011 έληγε η διάρκεια του από 13.02.2009 πρώτου ομολογιακού δανείου του δικαιοπαρόχου τους. Ότι, κατά την εταιρική χρήση του έτους 2012, οι υποχρεώσεις της εταιρείας από ομολογιακό δάνειο, καλυφθέν από συγγενικά πρόσωπα των μελών της της διοίκησης της, μειώθηκαν από το ποσό των 341.120 ευρώ,04 ευρώ στο ποσό των 184.957,46 ευρώ, δηλαδή εντός του χρονικού διαστήματος από 01.01.2012 έως 31.12.2012 τα μέλη της τότε διοίκησης της εταιρείας, 1^{ος}, 2^{ος}, 4^{ος}, 5^{ος}, 6^{ος} και 7^{ος} των εναγομένων, αποφάσισαν και κατέβαλαν σε συγγενικά πρόσωπα των μελών της διοίκησης της εταιρείας το ποσό των 156.162,58 ευρώ, σε μερική εξόφληση του ομολογιακού δανείου, απόφαση την οποία έλαβαν και υλοποίησαν, ενώ γνώριζαν ότι την 31^η Ιανουαρίου του έτους 2013, έληγε η διάρκεια του από 17.02.2010 ομολογιακού δανείου που είχε καταρτισθεί με τον δικαιοπάροχό τους. Ότι, ενώ, κατά την χρήση του έτους 2016, οι υποχρεώσεις της εταιρείας από ομολογιακό δάνειο με μέλη της διοίκησης του νομικού προσώπου και συγγενικά τους πρόσωπα ανέρχονταν σε 263.000 ευρώ, κατά την εταιρική χρήση του έτους 2017 μηδενίσθηκαν, γεγονός από το οποίο καταδεικνύεται ότι οι 1^{ος}, 2^{ος}, 5^{ος}, 6^{ος}, και 9^{ος} των εναγομένων, μέλη του τότε διοικητικού συμβουλίου της εταιρείας, αποφάσισαν και την ολοσχερή εξόφληση των ομολογιούχων δανειστών της εταιρείας που ήταν μέλη των διοικούντων αυτή ή συγγενικών τους προσώπων, όχι, όμως, και την ήδη ληξιπρόθεσμη και απαιτητή οφειλή της εταιρείας προς τον δικαιοπάροχό τους, σε αυτή δε την απόφαση προέβησαν, επιλεκτικά, ενόψει της επικείμενης οριστικής ανάκλησης της άδειας λειτουργίας του νομικού προσώπου. Ότι, περαιτέρω,

κατά την εταιρική χρήση του έτους 2012, κατά την οποία η εταιρεία εμφάνιζε ζημίες, ύψους 128.739,32 ευρώ μέλη του τότε διοικητικού συμβουλίου της εταιρείας, το οποίο απαρτιζόταν από τους 1^ο, 2^ο, 5^ο, 6^ο και 7^ο των εναγομένων, έλαβαν δάνειο 310.306,17 ευρώ, παρά το γεγονός ότι τούτο, ρητά, απαγορευόταν από τη διάταξη του άρθρου 23^α του ν. 2190/1920. Ότι, επιπρόσθετα την 31^η Δεκεμβρίου του έτους 2015 το διοικητικό συμβούλιο της εταιρείας, αποτελούμενο από τους 1^ο, 2^ο, 5^ο, 6^ο και 9^ο, ενέκρινε, ομόφωνα, τη ρύθμιση και εξόφληση απαιτήσεων από πελάτες της, συνολικού ποσού 861.092 ευρώ, σε δέκα άτοκες ετήσιες δόσεις, επιμηκώνοντας, ανεπίτρεπτα τον χρόνο αποπληρωμής τους, για το εν λόγω δε ποσό ο δεύτερος εναγόμενος, υπό την ιδιότητά του ως αντιπροέδρου του διοικητικού συμβουλίου της εταιρείας, εγγυήθηκε προς την τελευταία την εμπρόθεσμη και προσήκουσα καταβολή των δόσεων εκ μέρους των προαναφερόμενων οφειλετών της, ενεχόμενος αλληλέγγυα και σε ολόκληρο με αυτούς, γεγονός το οποίο γεννά εύλογες αμφιβολίες για τους πραγματικούς λόγους της εν λόγω κίνησής του και το πραγματικό πρόσωπο των εν λόγω οφειλών, ενώ, παρά τα ανωτέρω, δύο έτη μετά για τις εν λόγω οφειλές είχε καταβληθεί μόνο το ποσό των 110.870,45 ευρώ έναντι του ποσού των 200.000 ευρώ. Ότι, επιπλέον, οι 1^{ος}, 2^{ος}, 5^{ος}, 6^{ος} και 9^{ος} των εναγομένων, υπό την ιδιότητά τους ως μελών του διοικητικού συμβουλίου της χρηματιστηριακής εταιρείας, κατά την εταιρική χρήση του έτους 2015, αποφάσισαν να παράσχουν ανεπίτρεπτη διευκόλυνση αποπληρωμής του ποσού των 154.000 σε ετήσιες άτοκες δόσεις, καταβλητέες εντός χρονικού διαστήματος από 6 έως 15 ετών, ποσό στο οποίο ανέρχονταν οι απαιτήσεις της εταιρείας από συναλλαγές της τελευταίας, με χρεώστες μέλη της διοίκησής της και μετόχους. Ότι, κατά την εταιρική χρήση του έτους 2013, κατά την οποία στον ισολογισμό της εταιρείας εμφανίζονταν ζημίες, ποσού 305.712,85 ευρώ, και το διοικητικό συμβούλιο της εταιρείας απαρτιζόταν από τους 1^ο, 2^ο, 5^ο, 6^ο και 8^ο των εναγομένων, οι τελευταίοι αποφάσισαν να χορηγήσουν, παράνομα, στον πρώτο εναγόμενο, πρόεδρο και διευθύνοντα σύμβουλο της εταιρείας, δάνειο, συνολικού ποσού 132.138 ευρώ. Ότι, στη συνέχεια, στο τέλος της εταιρικής χρήσης του έτους 2015, κατά την οποία στον ισολογισμό της εταιρείας εμφανίζονταν ζημίες ποσού 519.147,56 ευρώ, οι 1^{ος}, 2^{ος}, 5^{ος}, 6^{ος} και 9^{ος} των

8ο φύλλο της με αριθμό 11148/2020 απόφασης

του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης

(Τακτική Διαδικασία)

εναγομένων ως μέλη του τότε διοικητικού συμβουλίου αποφάσισαν, αντί να απαιτήσουν την επιστροφή του δανείου, να συμψηφίσουν μέρος του δανείου, ποσού 88.092 ευρώ, ως προκαταβολή για αμοιβές του πρώτου των εναγομένων των ετών 2016 έως 2019. Ότι, ενώ τα οικονομικά στοιχεία της εταιρείας, αλλά και η εν γένει οικονομική κατάσταση στη χώρα ήταν δυσμενέστατη, τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της εταιρείας μοιράζονταν δυσθεώρητες προκαταβολές, έναντι μελλοντικών αμοιβών τους, ενώ ο δεύτερος των εναγομένων έκανε χρηματιστηριακές συναλλαγές, συνολικού ποσού 622.260 ευρώ. Ότι η εταιρεία έφτασε στο σημείο να οφείλει προς τους πελάτες της το συνολικό ποσό των 2.140.000 ευρώ, λόγω των παράνομων ενεργειών των εναγομένων, οι οποίες και οδήγησαν στην ανάκληση της άδειάς της από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς. Ότι η ανωτέρω συμπεριφορά των αντιδίκων τους αντιβαίνει στα χρηστά ήθη που διέπουν τη διοίκηση μίας ανώνυμης και δη χρηματιστηριακής εταιρείας, στην υποχρέωση προστασίας των δανειστών της, στους οποίους ανήκε και ο δικαιοπάροχός τους, καθώς και στις κρατούσες στις συναλλαγές αντιλήψεις και γεννά ευθύνη τους, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 919 ΑΚ, προς αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας που προξένησαν στον δικαιοπάροχό τους. Ότι, ειδικότερα, ο αποβιώσας σύζυγος και πατέρας τους υπέστη θετική ζημία, ύψους 300.000 ευρώ, ισόποση, δηλαδή, των καταβληθέντων εκ μέρους του στην εταιρεία για την κάλυψη των ομολογιακών δανείων ποσών, στην πρόκληση και διατήρηση της οποίας συντέλεσαν, αιτιωδώς, οι αντίδικοί τους, δια των ανωτέρω ανήθικων, παράνομων και υπαίτιων ενεργειών τους, οι οποίες έλαβαν χώρα από κοινού και εξακολουθητικά, με συνέπεια να ενέχονται σε αποκατάστασή της. Με βάση τα ανωτέρω αναφερόμενα πραγματικά περιστατικά και κατόπιν παραδεκτής τροπής των αιτημάτων τους από καταψηφιστικά σε αναγνωριστικά, στο σύνολό τους, ενέργεια η οποία έλαβε χώρα δια σχετικής δήλωσης των εναγόντων, περιεχόμενης στις, νομότυπα και εμπρόθεσμα, κατατεθείσες προτάσεις τους (άρθρα 223 και 295 επ. ΚΠολΔ), οι επιτιθέμενοι διάδικοι ζητούν α. να αναγνωρισθεί ότι οι εναγόμενοι οφείλουν, ενεχόμενοι έκαστος εξ αυτών αλληλέγγυα και σε ολόκληρο, να

καταβάλουν στην πρώτη εξ αυτών το ποσό των 75.000 ευρώ, στη δεύτερη εξ αυτών το ποσό των 112.500 ευρώ και στον τρίτο εξ αυτών το ποσό των 112.500 ευρώ, με τον νόμιμο τόκο από την επόμενη ημέρα της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την εξόφληση, β. να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστή, και γ. να καταδικασθούν οι αντίδικοί τους στην καταβολή των δικαστικών τους εξόδων. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η αγωγή, αντίγραφο της οποίας επιδόθηκε, νομότυπα και εμπρόθεσμα (άρθρο 215 παρ. 2 ΚΠολΔ), στους εναγομένους (όπως αποδεικνύεται από τις επικαλούμενες και προσκομιζόμενες από τους ενάγοντες α. με στοιχεία 4623Δ/17.04.2019 και 4628Δ/18.04.2019 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, με έδρα στο Πρωτοδικείο Αθηνών, Βασιλείου Παπαγιαννόπουλου, προς τους πρώτο και δεύτερο των εναγομένων, αντίστοιχα, β. με στοιχεία 11722Γ/12.04.2019 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Θράκης, με έδρα στο Πρωτοδικείο Αλεξανδρούπολης, Ελισάβετ, Τσουνίδου, προς τον τρίτο εναγόμενο, γ. με στοιχεία 5058Γ'/19.04.2019, 5057Γ/19.04.2019, 5056Γ/19.04.2019 και 5055Γ/18.04.2019 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Θεσσαλονίκης, με έδρα στο Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης, Δημήτριου Δανιήλ, προς τους τέταρτο, έκτο, όγδοο και ένατο εναγομένους, αντίστοιχα, δ. με στοιχεία 2608B/15.04.2019 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Πειραιά, με έδρα στο Πρωτοδικείο Αθηνών, Άννας Δρουγκίδου, προς τον πέμπτο εναγόμενο, και ε. με στοιχεία 1920Α/22.04.2019 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Θεσσαλονίκης, με έδρα στο Πρωτοδικείο Γιαννιτσών, Γεώργιου Σουπιάδη), δηλαδή εντός τριάντα ημερών από την κατάθεσή της (26.03.2019), αρμοδίως, καθ' ύλην και κατά τόπο, φέρεται προς συζήτηση, κατά την προκείμενη τακτική διαδικασία, ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού (άρθρα 1, 7, 9, 12, 13, 14 παρ. 2, 22 και 37 ΚΠολΔ), απορριπτομένων, ως μη νόμιμων, των σχετικών περί του αντιθέτου ισχυρισμών του πρώτου των εναγομένων, δια των οποίων ο τελευταίος επικαλείται ότι συντρέχει περίπτωση αποκλειστικής αρμοδιότητας των δικαστηρίων της πόλης των Αθηνών, δοθέντος ότι με τον όρο 5^ο των συμβάσεων ομολογιακών δανείων, ρητά ορίζεται, ότι αποκλειστικά αρμόδια είναι τα προαναφερόμενα

9^ο φύλλο της με αριθμό 11148/2020 απόφασης

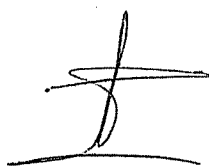
του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης

(Τακτική Διαδικασία)

δικαστήρια. Τούτο διότι αντικείμενο της ανοιγείσας με την κρινόμενη αγωγή δίκης, δεν είναι οι αξιώσεις των εναγόντων, ως εξ αδιαθέτου κληρονόμων του εκλιπόντος συζύγου της πρώτης και πατέρα των λοιπών εξ αυτών, εκ των συμβάσεων ομολογιακών δανείων, αλλά οι υπό την αυτή ως άνω ιδιότητά τους κληρονομηθείσα αξίωση του δικαιοπαρόχου τους προς αποζημίωσή του, με αιτία τη διάταξη του άρθρου 919 ΑΚ, ώστε και αληθής υποτιθέμενη η επικαλούμενη δικονομική σύμβαση, δεν καταλαμβάνει την επίδικη διάφορα. Περαιτέρω, η αγωγή είναι παραδεκτή και, αρκούντως, ορισμένη, επισημαίνεται δε ότι η πρόοδος της δίκης δεν εμποδίζεται από το γεγονός ότι οι ενάγοντες δεν προσκομίζουν το προβλεπόμενο στη διάταξη του άρθρου 106 παρ. 1 και 2 του ν. δ. 118/1973 πιστοποιητικό του Οικονομικού Εφόρου ότι υποβλήθηκε η, κατά νόμο, δήλωση φόρου κληρονομίας, δοθέντος ότι το επαχθέν σε αυτούς, δυνάμει εξ αδιαθέτου διαδοχής, δικαίωμα, το οποίο άγεται προς κρίση με την ένδικη αγωγή είναι επίδικο, απορριπτομένων των σχετικών περί του αντιθέτου ισχυρισμών των εναγομένων. Ωστόσο, η υπό κρίση αγωγή τυγχάνει απορριπτέα, στο σύνολό της, ως νόμω αβάσιμη. Τούτο διότι και αληθή υποτιθέμενα τα επικαλούμενα παρά των εναγόντων πραγματικά περιστατικά δεν επαρκούν για τη στοιχειοθέτηση αδικοπρακτικής συμπεριφοράς των αντιδίκων τους, στηριζόμενης στη διάταξη του άρθρου 919 ΑΚ και δεν παρέχεται σε αυτούς δικαίωμα, υπό την ιδιότητά τους ως εξ αδιαθέτου κληρονόμων του δικαιοπαρόχου τους, αποζημίωσης. Ειδικότερα, ακόμη και αν ήθελε θεωρηθεί ότι η επικαλούμενη στην αγωγή συμπεριφορά των εναγομένων (πλην του πέμπτου εξ αυτών, ως προς τον οποίο έχει επέλθει διακοπή της δίκης, κατά τα ανωτέρω) συνιστά αδικοπρακτική συμπεριφορά, υπό την έννοια της αντίθεσης στα χρηστά ήθη, αποδέκτης των επιζήμιων ενεργειών και παραλείψεων των εναγομένων, άμεσα ζημιωθείσα και, τελικά, δικαιούχος της όποιας εκ της αιτίας αυτής αποζημίωσης είναι μόνο η ανώνυμη εταιρεία και όχι οι ενάγοντες, οι οποίοι, ως δικαιοδόχοι του δανειστή της εταιρείας δικαιοπαρόχου τους, φέρουν μόνο την ιδιότητα των εμμέσως ζημιωθέντων, εκ της εκ μέρους των αντιδίκων τους κακοδιαχείρισης. Δηλαδή τα επικαλούμενα εκ μέρους τους πραγματικά

περιστατικά δεν στοιχειοθετούν αδικοπρακτική συμπεριφορά, ευθέως στρεφόμενη σε βάρος του δικαιοπαρόχου τους ή, έστω, και σε βάρος αυτού. Άλλωστε και σε κάθε περίπτωση, η υπό κρίση αγωγή τυγχάνει απορριπτέα ως νόμω αβάσιμη, καθόσον κατά τους ισχυρισμούς των εναγόντων, η αξίωση του δικαιοπαρόχου τους προς απόδοση του ποσού των 300.000 ευρώ, το οποίο ο τελευταίος κατέβαλε, εν ζωή, για την κάλυψη των ομολογιακών δανείων, δεν έχει απωλεσθεί ή δια οιουδήποτε άλλου τρόπου αποσβεσθεί, οριστικά, παρά μόνο δεν έχει μέχρι σήμερα εξυπηρετηθεί. Μόνο δε το γεγονός της ανάκλησης της άδειας λειτουργίας της εταιρείας και της υπαγωγής της σε ειδική εκκαθάριση δεν αναιρεί την κληρονομηθείσα εκ της ανωτέρω αιτίας συμβατική αξίωση του δικαιοπαρόχου τους, την οποία και δύνανται να αναγγείλουν, ικανοποιούμενοι, εν όλω ή, έστω, εν μέρει, μέσω της προβλεπόμενης στον νόμο διαδικασίας. Συνεπώς, ενόσω η εκ της σύμβασης αξίωσή τους σε βάρος της εταιρείας παραμένει υπαρκτή και δεν ιστορείται ότι έχει καταστεί οριστική η ματαίωση ικανοποίησής της και οι λόγοι της ματαίωσής της αυτής, στην προκειμένη περίπτωση δεν συντρέχει και η απαραίτητη για τη στοιχειοθέτηση του πραγματικού της διάταξης του άρθρου 919 ΑΚ προϋπόθεση της πραγματικής επέλευσης περιουσιακής ζημίας, ώστε να δύνανται οι επιτιθέμενοι διάδικοι να αξιώνουν την αποκατάστασή της παρά των εναγομένων. Τέλος, επισημαίνεται ότι οι πρώτος, τέταρτος και έκτος των εναγομένων δεν προσκόμισαν, έως τη συζήτηση της αγωγής στο ακροατήριο, έγγραφη πληρεξουσιότητα των εντολέων τους προς διεξαγωγή της δίκης αυτής, ενώ, επιπρόσθετα, η πληρεξούσια δικηγόρος του έβδομου εναγομένου δεν προσκόμισε στον ανωτέρω χρόνο γραμμάτιο προείσπραξης της δικηγορικής της αμοιβής, κατόπιν δε επικοινωνίας του Δικαστηρίου μέσω της Γραμματείας ζητήθηκε από τους ανωτέρω η συμπλήρωση των εν λόγω τυπικών ελλείψεων, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 227 ΚΠολΔ, όπως και πράγματι έγινε, εντός της σχετικά ταχθείσας προθεσμίας.

Κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει η κρινόμενη αγωγή, κατά το στρεφόμενο σε βάρος των 1^{ου}, 2^{ου}, 3^{ου}, 4^{ου}, 6^{ου}, 7^{ου}, 8^{ου} και 9^{ου} των εναγομένων μέρος της, να απορριφθεί στο σύνολό της και να καταδικασθούν οι ενάγοντες στην καταβολή του συνόλου των δικαστικών εξόδων των ως άνω αντιδίκων τους, λόγω της ήττας τους

10^ο φύλλο της με αριθμό 11148/2020 απόφασης
του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης

(Τακτική Διαδικασία)

και κατόπιν υποβολής σχετικού εκ μέρους των εναγομένων αιτήματος (άρθρα 176 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ και 63 παρ. περ. ια, 64 παρ. 1 και 68 παρ. 1 Κώδικα περί Δικηγόρων, για το ότι, σε περίπτωση απόρριψης αγωγής, στρεφόμενης κατά περισσότερων προσώπων, εναχθέντων ως σε ολόκληρο υπόχρεων, τα δικαστικά έξοδα ενός εκάστου των νικησάντων εναγομένων υπολογίζονται βάσει του συνολικού αιτήματος της αγωγής, σχετική η ΑΠ 1412/2019, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), κατά τα, ειδικότερα, διαλαμβανόμενα στο διατακτικό της απόφασης αυτής.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την ανοιγείσα μεταξύ των εναγόντων και του πέμπτου των εναγομένων δίκη, βιαίως, διακοπείσα.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ, κατά τα λοιπά, την αγωγή.

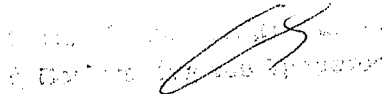
ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τους ενάγοντες στην καταβολή του συνόλου των δικαστικών εξόδων των πρώτου, δεύτερου, τρίτου, τέταρτου, έκτου, έβδομου, όγδοου και ένατου των εναγομένων, το ύψος των οποίων ορίζει στο ποσό των έξι χιλιάδων (6.000) ευρώ, για έναν έκαστο εξ αυτών.

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίσθηκε στη Θεσσαλονίκη την 20^η Νοεμβρίου του έτους 2020.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στη Θεσσαλονίκη, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους και με την παρουσία της Γραμματέα, την 20^η Νοεμβρίου του έτους 2020.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η επισημάνθηκε αυθημερόν

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

